

„Panna Maria pomohla, pomáhá a pomůže.“ - II.

Farní dopis č. 134 – listopad 2014

Milí farníci, poutníci a přátelé.

Opět přichází další měsíc letošního roku a s ním i nový farní dopis. Navážu tedy bez velkého otálení na příklady vyslyšení modlitby sv. růžence a pomoci Panny Marie při obraně Vídně a křesťanské Evropy proti Turkům v 16. a 17. století, jak jsem je uvedl v minulém dopise. Dnes bych rád zmínil některé další příklady pomoci a ochrany Panny Marie tentokrát z minulého 20. století.

Prvním z příkladů, který bych rád zmínil je záchrana Portugalska. Vše začíná v roce 1917, kdy Panna Maria přichází na Cova da Iria a skrze děti Lucii, Hyacintu a Františka přináší světu poselství míru. Panna Maria zde předpovídá těžké události pro církev a celé lidstvo, ale zároveň ukazuje, co je třeba udělat, aby se těmto událostem zabránilo.

Už v době probíhajících zjevení Panny Marie na toto místo přichází čím dál více lidí, aby byli svědky těchto událostí. Po ukončení zjevení jsou to během krátké doby davy lidí, kteří sem přichází, aby se zde modlili. I přes všechny zákazy státních úřadů a pronásledování fatimských kněží ze strany zednářských vrchností sem putují poutníci až v 60-ti tisícovém počtu. Pod tímto vlivem skutečnosti a s odstupem času, dává místní biskup v roce 1922 povolení sloužit na Cova da Iria mše sv. pro poutníky. V roce 1926 navštěvuje Fatimu už i papežský nuncius a v roce 1927 místní biskup z Leire vyhláší na toto místo zjevení Panny Marie první oficiální pouť.

V roce 1930 portugalská biskupové přijali zjevení Panny Marie a pod vlivem pokračujícího růstu poutníků putujících do Fatimy vyhlásili další národní pouť. V této době Rusko šíří své bludy a ve Španělsku vypukla krvavá občanská válka. Proto všichni portugalská biskupové vykonali pouť do Fatimy a na kolenou před sochou Panny Marie 13. 5. 1931 zasvěcují Portugalsko jejímu Neposkvrněnému Srdci. Skrze tento akt zasvěcení Bůh zázračně uchránil Portugalsko od komunismu i občanské války.

Vše, dá se říci, se opakovalo znova po několika letech. V roce 1938 vykonali portugalská biskupové další pouť do Fatimy a za účasti 20 biskupů, tisíce kněží a přes 500 000 věřících zasvětili opět Portugalsko Neposkvrněnému Srdci Panny Marie a vzývali Pannu Marii jako Královnu Míru o pomoc, o záchranu před druhou světovou válkou. Tímto aktem zasvěcení Panně Marii bylo Portugalsko znova uchráněno, tentokrát od hrůzy druhé světové války. Toto je jen věci zázraku. Je zde vidět, jaký vliv mělo zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie pro celý národ.

Litujme, že jsme kvůli neposlušnosti vůči Mariinu hlasu tuto milost ve prospěch naší země promarnili nebo nedokázali včas využít.

Jiným příkladem mocné přimluvy a ochrany Panny Marie je záchrana čtyř jezuitských kněží v Hirošimě ze 6. srpna 1945, kdy na toto město byla svržena první atomová bomba. Je to příběh naděje pramenící ze síly modlitby růžence a z věrnosti této modlitbě.

Podle historických údajů asi všichni víme, co se v tomto městě tento den stalo. Jak jediná bomba během několika minut smazala ½ milionové město ze světa. Celé město bylo zničeno. Co zbylo, byla jen tma, krev, popel, sténání a bleskurychle šířící se hrůza. Takto to popisuje pilot bombardéru: „Od této vzpomínky na několik nejstrašnějších minut mého života se nikdy nebudu moci osvobodit.“

Nejen on, ale i celý svět byl šokován! Hirošima zůstane varováním pro všechny časy. Existuje však ještě jedno jiné, velkorysé, nepoznané poselství z Hirošimy, utěšující poselství naděje: „Modlitba je silnější než atomová bomba!“

P. Hubert Schiffer SJ, který zemřel 27. 3. 1982 ve Frankfurtu, vydal o tom jako očitý svědek na jednom eucharistickém kongrese ve Filadelfii (USA) v roce 1976 před deseti tisíci přítomných následující svědectví: Jako 30-ti letý působil na faře „Nanebevzetí Panny Marie v Hirošimě. P. Schiffer vypráví: „Úplně náhle, jakoby mezi jedním a druhým nádechem, se modré nebe nad Hirošimou osvítilo zaslepujícím, nepopsatelně oslňujícím intenzivním světlem. Obklopovalo mě jen třpytivé světlo. Nemohl jsem ani vidět, ani přemýšlet. Na moment všechno ztichlo. Plaval jsem v oceánu světla, bezbranný a ustrašený. Zdálo se, že místnost přestala dýchat naplněná smrtelným tichem. Vzápětí se ozvalo hromobití hrůzné exploze. Neviditelná síla mě shodila ze židle. Ve vzduchu to mnou třásl, házelo, točilo jako list v podzimním větru. Pak se vše ponořilo do tmy, do ticha, do nicoty. Neztratil jsem vědomí, protože jsem se snažil myslet na to, co se stalo.

Cítil jsem, že i já sám jsem v této totální tmě. Ležel jsem tváří k zemi na dřevěných troskách.

Těžký předmět tížil moje záda a po tváři mi stékala krev. Nic jsem neviděl a neslyšel. Myslel jsem si, že jsem mrtvý! Pak jsem slyšel svůj vlastní hlas. To byla ta nejhrůznější zkušenost ze všeho. Ukázala mi, že jsem ještě živý a ve mně rostlo strašné vědomí, že se musela stát hrozná katastrofa! Jeden celý den jsem strávil já a moji tři spolubratři v tomto ohnivém pekle, kouři a záření, dokud nás nenašli záchranáři a nepřivedli nás do bezpečí. Byli jsme sice všichni zranění, ale díky Boží milosti jsme přežili.“

Lidsky si nikdo neumí vysvětlit, proč tito čtyři jezuitští kněží: P. Hugo Lasalle, P. Kleinsore, P. Cieslik a P. Schiffer, kteří byli v roce 1976, v době eucharistického kongresu ještě naživu, jako jediní ze statisíců v okruhu 1,5 km přežili. Zůstává to hádankou pro všechny odborníky, proč ani jeden ze čtyř kněží neutrpěl škody radioaktivního záření a proč jejich dům vzdálený 8 bloků od centra exploze zůstal stát, přestože všechny budovy kolem byly zničeny a spáleny.

Ani 200 amerických a japonských lékařů a vědců nemohlo najít vysvětlení, proč P. Schiffer navzdory všemu žil po explozi bez následků ještě 33 let, a to při dobrém zdraví! Na mnohé otázky slyšeli všichni udivení vždy stejnou odpověď: „Jako misionáři jsme chtěli žít v našem životě prostě poselství z Fatimy, a proto jsme se denně modlili růžencem.“ To je poselství Hirošimy přinášející naději: „Modlitba je silnější než atomová bomba.“

Když vyznají lidé všech národností a náboženských vyznání Boha jako svého Stvořitele, svého Pána a společného Otce, když budou chtít znát Jeho vůli a budou ho prosit o pomoc, tak nás to přivede k pravému míru. A když budeme především my - křesťané, vzývat růžencem „Královnou míru“ a „Matku všech národů“, tak to prospěje a učiní mnohem více než všechny konference a pozemské lidské námahy. Kněz Peyton řekl cosi, co se hodí právě sem: „Rodina, která se společně modlí, společně i zůstane“. A to platí i pro celou lidskou rodinu.

(pokračování příště)

P. Stanislav Váša

S požehnáním pro všechny...

Něco málo k povzbuzení či zamyšlení:

Modlitba zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Panno Maria, Matko Boží, zasvěcuji se tvému Neposkvrněnému Srdci se vším, co jsem a co mám. Přijmi mě pod svou mateřskou ochranu! Uchraň mě ode všech nebezpečí. Pomáhej mi přemáhat pokušení, která mě svádějí ke zlému, abych si zachoval čistotu duše i těla. Tvé Neposkvrněné Srdce ať je mým útočištěm a cestou, která mne vede k Bohu.

Vypros mi milost, abych se z lásky k Ježíši často modlil a obětoval za obrácení hříšníků a na smír hříchů proti tvému Neposkvrněnému Srdci.

Ve spojení s tebou chci žít v dokonalé oddanosti Nejsvětější Trojici. V ni věřím, jí se klaním a jí miluji. Amen.

„Pravými středisky světových dějin a dějin spásy nejsou pracoviště a výkonná střediska politiky a ekonomie, finanční s světské moci. Opravdové opěrné body dějin je třeba hledat na tichých místech, kde se lidé modlí. Zde se mimořádným způsobem uskutečňuje plné setkání pozemského světa s nadpozemským, putující Církve na zemi s věčnou a vítěznou Církví v nebi. Zde se pro život a pro smrt děje něco většího a významnějšího než ve velkoměstech, kde se domnívají, že mají v rukou puls časů a že řídí kormidlo světových dějin.

Panna Maria se neuzavřela do sebe, neodmítla andělovo poselství, otevřela se Bohu a přijala jeho volání. Následujme Pannu Marii v její odvaze otevřít se s láskou Bohu i bližním.“

Jan Pavel II. v homilii v Kevelaer – 2. května 1987

Krátké zprávy pro vás:

292. měsíční pouť 1. soboty se koná 8. 11. 2014

V 15.00 hod. německá mše svatá; 16.30 novokněžské požehnání; v **17.00 hod.** mši svatou oslavuje P. Michal Seknička, novokněz z Boskovic.

1. neděle adventní 30. listopadu 2014

V 8.00 hod. mše sv. v Únanově – 9.30 hod. mše sv. v Hl. Mašůvkách. Při obou mších sv. budou požehnány adventní věnce

Mikulášská nadílka pro všechny děti

V Hl. Mašůvkách bude v neděli 30. 11. v kostele v 16.30 hodin.

V Únanově v pondělí 1. 12. na návsi v 16.00 bude zahájení adventu včetně rozsvícení adventního stromu, potom do kostela přijde sv. Mikuláš. **V Plavči** bude ve středu 3. 12. v 15.30 hodin v rotundě Panny Marie a sv. Františka Xaverského.

293. měsíční pout' 1. soboty se koná 6. 12. 2014

V 15.00 hod. německá mše svatá; 16.30 novokněžské požehnání; **v 17.00 hod.** mši svatou oslavuje P. Tomáš Enderle, novokněz diecéze Hradec Králové. **Po mši sv. přijde sv. Mikuláš pro poutníky.**

Pout' do Medjugorje – Silvestr a Nový rok – 27. 12. 2014 – 3. 1. 2015

Srdečně zvou sestry sv. Hedviky z Břežan a p. Jan Němec. **Hlavní náklady:** doprava celkem – 2100 Kč, ubytování + topení a polopenze 22 euro za den. **Přihlašovat se je třeba už v listopadu**, v případě nenaplněné kapacity autobusu i v prosinci. **Nástupní místa:** Letovice, Brno, Břežany a Zlín. **Kontakty:** **Sestra Damiána Juráková --- terezie.jurakova@email.cz +420 732 865 852**

Jan Němec --- nemecjan3@seznam.cz +420 731 604 178

Více informací o pouti na těchto kontaktech nebo na www.medju.blog.cz

**Adresa: Řím.katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ,
tel. číslo: 533 534 944**